

Djordje Balasevic

Branislava

U prvi suton
jesen je napala na kej
park se sepurio u zutom
ko stari usminkani gej

Na uglu Glavne i Dunavske
u moj je prostor krocila
titrala poput svece slavske
senka sa njenim ocima

A bila je cvetak
no, to je jucerasnja vest
svi smo mi gospodari sveta
tu negde s dvadeset i sest

Nas grad je bio njen licni atelje
veliki film se snimao
bila je jedna od tri zelje
koje sam ikad' imao

Za druge je smisljala slatke kolekcije
vise ukrase, u bojama neznim i toplim
za sebe zaketice
od nekih grubih stofova

I nisu vredele lekcije
navukla se na pilule i Dzenis Dzoplin
i prve paketice od
onih propalih grofova

A pricu je moju slusala skepticno

za nju je, naravno
to bilo totalno fals i patetico
male banalne strasti

Ljubav, ljubomora
ceznja i bol
i tom slicno
uzas patetico

U prvi suton
odjednom je zahladilo
davno sam nacio da je na zutom
al' nije me iznenadilo

Do gala-revije smo
eto, napokon stigli
dame i gospodo
ofucana kolekcija za strasila

Na koncu prica vodi igli
e, lutka, super si model sasila
a ja sam pred zivot nastupio
najezen i razdrljen

Ko pred streljacki vod u zoru
iz straha nepromenjen
dok metak putuje
al' sa sudbom se natezem

Onako zagrljen
ko dve pijane lude na soru
znam kaljavo ordenje
na mom kaputu je

Hajde, pricaj mi malo o patetici
tvoji su sveci za mene tek

ubogi mali heretici
pricaj mi malo o tome, ili, nemoj